

Bøder og Erstatninger, for saa vidt de overhovedet kan, og derfor tror jeg, at man fra Automobilkompagniernes Side holder paa, at Chaufførerne ikke faar Lov til at køre med større Hastighed end den, man faktisk kører med nu, og det er den Hastighed, jeg har ment, det er rigtigst at lovfæste.

Det samme ærede Medlem forment ogsaa, at det er urigtigt at udelade Bestemmelsen i § 31 i den nugældende Lov om, at Køretilladelse kan fratages en Kusk, naar han paa Trods af de i § 24 ommeldte Tegn fra ridende og kørende, hvis Heste er bange, har undladt at standse. Der staar kun, at han i saadanne Tilfælde kan miste Retten til at køre. Naar denne Bestemmelse er foreslaaet udeladt, er det, fordi ingen Domstol vil anvende Regelen her og frakende ham Retten til at køre, naar der ingen som helst Skade er sket, idet man vil synes, at det dog er for streng en Straf for denne Forseelse, naar denne ikke har medført nogen som helst Skade. Derfor tror jeg, at denne Bestemmelse bør udgaa.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) omtalte, at der godt kunde gælde forskellige Regler for Automobilkørselen her paa Sjælland og i Jylland, idet ovre i Jylland er Automobilerne sjældnere, og der er endnu større Ængstelse for dem end her. Jeg maa sige, at jeg har egentlig ikke faaet den Erfaring. Jeg har udsat mig for de Ubehageligheder og Farer, der kan være forbundne med Kørsel med Automobil, og studeret dette Forhold. Da nærværende Forslag skulde forelægges for Rigsdagen, tillod jeg mig at tage en Autombiltur igennem Jylland, og jeg maa sige, at jeg fandt forbavsende store Fremskridt siden den Tid, da jeg sidst gjorde Autombilture derovre — det var i Efteraaret 1905. I de 7 Aar synes jeg, der er sket forbavsende Fremskridt, og jeg erindrere ikke fra denne Tur noget eneste Tilfælde, hvor der var nogen sky Hest, og i alt Fald ikke nogen Ulykke. Naturligvis blev der kørt med Forsigtighed og Hensynsfuldhed. Jeg maa indrømme, at vi naaede ikke Vendsyssel, vi naaede ikke nordligere end Støvring tror jeg, det var.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning til § 2, 3die Stykke, om, at man i Tilfælde af Syge-Transport kan faa Politiets Tilladelse til at køre paa anden Maade, end Loven foreskriver. Vel skal jeg indrømme, at Bestemmelsen ikke fuldt

ud kan tilfredsstille enhver Trang og Nød, der kan være, men den er dog et Fremskridt fra den nugældende Lov, hvor der ingen tilsvarende Regel findes. Og nu er der jo dog i Almindelighed Telefoner, saaledes at man hurtigt kan ringe op, lige saa hurtig som man kan telefonere efter en Automobil, til Politikontoret og faa en saadan Tilladelse. Jeg tror derfor, at Bestemmelsen vil have sin gode Betydning, og endelig kan man maaske ogsaa i enkelte Tilfælde handle paa forventet Efterbevilling.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger til § 8, navnlig til den Fortolkning af Begrebet Cykler, som Justitsministeriet anvender, og fremhævede, at det sidste Udvalg, der var nedsat, mente rigtignok ikke, at Cykler skulde omfatte Motortricykler. Det ærede Medlem brugte ikke det Udtryk, men det var hans Tanke, at man der havde anvendt en Slags Vilkaarlighed fra Justitsministeriets Side, naar man havde udvidet Regelen saaledes. Dertil skal jeg bemærke, at det er ganske galt. Der indkom nemlig til Justitsministeriet et Andragende om at fortolke Loven paa den Maade; det var en Fortolkning som naturligvis kunde have sin Vanskelighed, og Begrebet kunde forstaas paa forskellig Meade. Men saa kom de paagældende Andragere med en Erklæring fra det Udvalg, som havde været nedsat sidste Gang — jeg tror, det var et Folketingsudvalg —, hvilken Erklæring var underskrevet af dets samtlige Medlemmer undtagen, tror jeg, af Regeringspartiet, om, at det rigtignok havde været Udvalgets Mening, at ind under Begrebet Cykler gik Motortricykler, ja, der skulde oven i Købet være forevist Tegninger til saadanne, og dem havde Udvalget været enig om. Da denne Fortolkning var forsvarlig, og da det oven i Købet var oplyst for Ministeriet, at den havde været forudsat fra Folketingets Udvalgs Side, tog Ministeriet den Fortolkning, som man kunde forsvare, og som var oplyst stemmede overens med en Del af Lovgivningsmagtens Mening. — Det ærede Medlem sagde saa, at man vel lige saa godt kunde tage 4-hjulede Vogne med som 3-hjulede. Det er en Tanke, som jeg med Glæde skal overveje, og hvis der findes 4-hjulede Vogne af den Vægt, som det ærede Medlem omtalte, synes jeg ogsaa godt, man kan tage dem med. Det er jo rigtigt nok, at der findes 4-hjulede Vogne, der ikke har større Sporvidde end 3-hjulede, men jeg tror rigtignok, at Vægten over-